

leikt. Eftir hornaspark úr vinstu og eitt sindur af aftur og fram smekkaði Heðin á Lakjuni til, og millum vinir og fíggindar fór bólturinn í málið, úttan á Rúni Joensen fekk tíð at verja fyrri.

ÓPHÍ AFTUR

Tá broyttust fyrirteytirnar aftur. Götumenn fluttu fleiri menn fram í vónini at javna, og einar tvær ferðir var tað um reppið, at John Petersen javnaði. Klaksvíkingar høvdu ilt við at skipa verju-partin tað, sum var eftir. Teir høvdu fleiri har aftur, men teir ansaðu sera illa eftir mótstøðumonnunum.

KÍ fekk fleiri álop, sum høvdu púra opnar møguleikar við sær í GÍ verjuni, sum av góðum grundum gjørdist alt tynni, men serliga Arnold Joensen misnýtti, og so komu málini ikki, sum tað í síðsta endan kann fara at vísa seg í orðsins sanna týðningi høvdu verið gull verd. At tey ikki komu komst m.a. av, at í staðin fyrri at vera tolnir og spæla runt, sum teir høvdu gjørt, so fóru teir á heimaliðnum nakrar ferðir at sparka høgur í brotsteigin til Eyðun Klakstein og Arnold Joensen, og tað víta øll eru ikki hyggjuráðini.

Litli málmunurin gjørdi, at gassið fór ongantíð av ballónini, og tað var spennandi, til dómárin brikslaði fyrri síðstu ferð. Spenninurin í landskappingini er eisini varðveittur, men samstundis sum klaksvíkingar fegnast um, at teir hava rokkið GÍ í stigum, so á-sanna teir, at søplaðu hundrad prosent møguleikarnir leggja møguleikar hjá KÍ at vinna FM í hendurnar á IF og TB, samstundis sum tað er alneyðugt hjá KÍ at vinna bæði í Vági og Míti B71.

jh

Kurt Mørkøre:

»TAÐ VAR STEINBÝTT AV MÆR AT SKJÓTA«

Jens Martin hevur verið í sambandi við KÍ toppskjuttan, og hann ynskir ikki, at nóg umrøddi tilburðurin skal oyðileggja nakað millum teir báðar vinnmenninar

KLAKSVÍK: Kurt Mørkøre var ikki við, tá klaksvíkingar komu afur á vøllin eftir hvíldina sunnudagin. Var tað venjarin, sum hevði tikið toppskjuttan út, ella var tað Kurt Mørkøre, sum sjálvur hevði biðið um at verða tikið út?

- Eg bað um at verða skiftur út, og Jóannes Jakobsen skilti væl áheitanina og setti annan mann inn. At eg bað um at koma út komst av, at eg kendi meg ikki færan fyrri at fara inn aftur. Fyri at siga akkurát sum tað er, so var tað steinbýtt av mær at smekka til handa bóltin. Øll søu, at Harley Bertholdsen tveitti hann til teirra verju, eg fylgdi við saman við Janusi Rasmussen og einum øðrum, og tá teir einki gjørdur, so smekkaði eg til. Eg veit væl, at tað skuldi eg ikki havt gjørt, men eg gjørdi tað, og tað

var sera spell, sigur Kurt Mørkøre, sum ikki sá seinna hálvleik, tí hann fór beinleiðis til hús.

- Jens Martin Knudsen kom at vitja meg og vit tosaðu í telefon seinni um kvøldið, og tibeit eru vit somu vinnmenn, sum vit hava verið í mong ár, greiðir Kurt Mørkøre frá. Hann tórnaði til at baka tíðliga gjáranáttina, og hevði longu verið á fótum nógvar tímar, tá vit fingtu tonna á hann fyrrapartin ígjár.

IKKI SAMDUR VÐ DÓMARANUM

Jens Martin Knudsen sigur, at hann var klekkur, tá hann fekk reyða kortið: - Eg skal ikki dylja, at eg hevði ein litlan skálk við Kurt alla tíðina, meðan bólturinn kom stiklandi inn móti baklinjuni. Tí var eg klárur at verja fyrri. Eg haldi ikki, at hann skuldi

gjørt hatta har, og eg haldi ikki, heldur ikki aftaná at eg havi sæð tað í sjónvarpinum, at heilsan, sum eg gav honum aftaná, var so mikið grov, at hon var til reytt kort. Tað var ikki fyrrenn hann legði seg, at eg tendraði orduliga, men tibeit var liðformaðurin hjá okkum, Símun Petur Justinussen, staddur har og fekk meg burturfrá.

Men hvat heldur tú, at dómárin skuldi gjørt, um hann ikki visti tær út?

- Eg haldi, at hann skuldi heildarmett støðuna. Hann visti líka væl, sum øll onnur, at hatta sum Kurt gjørdi, ikki var í fair play ondini, sum so nógvar verður tosað um, og tí átti hann at skilt meg, givið mær eitt gult kort fyrri tað, sum eg gjørdi og Kurt eitt gult fyrri at sýna lítið ítróttarligan atburð.

GOTT AT HANN IKKI SKORADI

Jens Martin Knudsen sá allan seinna hálvleik:

- Aftaná, at eg hevði verið í brúsu, var eg boðin upp í felagshølini hjá KÍ, har bjóðaðu teir mær kaffi við nógvum góðum aftur-

við, og eg haldi, at avloysarin hjá mær stóð stak væl. Tað, sum iðrar meg, er, at vit ikki javnaðu fram móti endanum, tí eg haldi, at tað lá í luftini, t.d. var Pauli Jarnskor púra leysur mitt fyrri málinum, tá John Petersen royndi at lobba upp um málverjan.

- Nú taptu vit, og tað er framvegis spenninur í. Vit hava framvegis møguleikan at avgera alt sjálvir, og eg rokni við, at vit gera tað, hóast eg noyðist at hyggja at, tá IF kemur til Gøtu. Eg plagi at hava umleið eitt leikbann um árið fyrri gul kort, men reyða kortið hesa ferð var tað fyrsta, sum eg nakrantíð havi fingið.

- Men skal eg siga sum er, so eri eg Kurtsa vegna glaður um, at hann ikki skoraði og at teir vunnu 1-0 við tí málinum. Tað hevði verið tungt hjá honum at livað við.

BYRJAÐU Í SENN

At Kurt Mørkøre og Jens Martin Knudsen eru vinnmenn kemst frá teirra felagsskapi á landsliðnum, har teir hava spælt saman í umleið 25 av altjóða

skrásettu dystunum:

- Vit vóru báðir á landsliðnum fyrri fyrstu ferð, tá Føroyar spældu fyrsta altjóða dystin í Íslandi í august 1988, og síðani tá hava vit altíð buð saman, tá landsliðið hevur verið og ferðast. Seinasta ferðin var, tá vit í vár vóru á vengingarlegu niðri á Kypros, sigur Jens Martin Knudsen, og aðrir, sum hava ferðast saman við teimum, siga, at teir hava hildið nóg saman.

Men sunnudagin vóru teir í hornatøkum, tað hevði við sær, at báðir fóru av vøllinum, og at KÍ var ellivu móti tíggu í 48 minuttir hevði árin á, hvussu tað gekk seinna umfarið.

Hava tit mist møguleikan at vinna FM, spyrja vit Kurt Mørkøre:

- Hann er framvegis til staðar, og vit mugu gera okkara, tá vit fara til Vágs og fáa vitjan av sandoyingum. Tað kann koma fyrri, at GÍ skeiklar móti fulgfirðingum, og um teir gera tað, so mugu vit vera fram við. Men soleiðis sum tað sær út í løtuni, so bendir alt á, at teir vinna FM fyrri fjórðu ferð á ráð. jh

Best dramatiska hendingin í dystinum var tá Jens Martin Knudsen leyp á Kurt Mørkøre, eftir at Kurt hevði sýnt lítið ítróttarligan atburð. Teir báðir vinnmennir hava tosað saman eftir hendingina, og eru framvegis vinir. Mynd: Símun á Høvdanum

KÍ VENJARIN RENDUR UM KOLL

Og GÍ formaðurin roknaði við, at KÍ fór at spæla við tíggu monnum seinna hálvleik

Veðrið í Klaksvík var av tí besta, og eina løtu í seinna hálvleiki skein sólin. Tað er liðið langt út á árið, og at sólin stóð lágt hevði við sær, at tað var torført hjá Gunnari á Steig í KÍ

málinum at síggja, hvat gekk fyrri seg. Hetta sá Jóannes Jakobsen, og tí tók hann ein kepp og ætlaði sær at renna fram við síðulinjuni og yvir til KÍ málið fyrri at hjálpa málverjanum.

Men hann kom ongantíð so langt. Tá hann rann framvið búrinum, har gøtumenn søtu, fór hann so barlangur fram eftir rommum. Magni Jarnskor sat á beikinum, og tað var sjón fyrri søgn, at tað var

hann, sum setti fót fyrri KÍ venjaran.

- Hasum var eg sera vónbrotin av. Eingin átti at boðið seg soleiðis at, og als ikki Magni Jarnskor, sum hevur verið liðformaður á landsliðnum og kanska verður tað aftur, tá hann er komin fyrri seg aftur. Hann átti at vitað, at í hvussu so er ein skaddur liðformaður á landsliðnum ber seg ikki soleiðis at.

ÍTRÓTTARANDIN

Í steðginum vóru tað onkrir gøtumenn, sum í lítla løtu drógu gula Fair play dúkin í halva stong. Tað hava teir einki við at gera, men eingin ivi tókst vera um, hvat tað var, sum teir hugsaðu, nevnliga at atburðurin hjá KÍ toppskjuttanum ikki var í samsvari við Leikum fagurt málsetningin hjá FIFA, UEFA og harvið Føtbóltsambandinum og føroyskum fótbóli.

Haldgrímur Gregersen, formaðurin í GÍ, hevði einki við hatta at gera, men hann hevði sína áskoðan á tað, sum fór fram á vøllinum:

- Hatta líktist ongum, og sjálvsagt veit Jens Martin væl, at hann skuldi heldur ikki havt boðið seg at, sum hann gjørdi. Tíverri hevði hatta stórt árin á ein fót bóltstyst, sum innlíti tað hevði verið ein tann besti, sum eg havi sæð í langa tíð. Eg hoyrði í steðginum, at

Kurt Mørkøre fór ikki at koma inn aftur, og skal eg siga sum er, so væntaði eg tá, at klaksvíkingar fóru at vísa so góðan ítróttaranda, at teir fóru ongan at seta inn í staðin fyrri.

- Teir høvdu lógliga rættin upp á sína síðu, og vit kunnu einki gera við tað, men eg skal ikki dylja, at hatta, sum gekk fyrri seg, gjørdi meg sera harman. jh